

[Carl Petersen.]

Stigning, og man har siden maattet foretage en Tilføjelse om Indmalingstvung, fordi man igen var kommet ud for Priser paa Kornvarer, der vanskeliggjorde Afsætningen af dansk Korn.

Man vil deraf se, hvor nødvendigt det er, at ogsaa denne Lov fortsætter, selv om den for Tiden ikke benyttes. Forholdet er jo det, at man nu for Kornvarenes Vedkommende har Maksimalpriser, der ligger betydeligt højere end de Priser, der er ansat i selve Loven og ogsaa i Lovforslaget. Der er ogsaa her foretaget enkelte Afvigelser fra den gældende Lov, som Tiden har belært os om det vilde være klogt at faa indført. Selve Mindsteprisen er der for saa vidt ikke ændret ved; derimod har man forhøjet det maanedlige Tillæg, der gives for Oplagring af Korn, med 10 Øre i 4 Maaneder, og man har forlænget Tiden for de maanedlige Tilskud med 2 Maaneder, saaledes at der nu gives Tillæg i 6 Maaneder imod før 4 Maaneder, og for de to Maaneder, der nu er blevet tillagt, ydes et Tillæg af 60 Øre. Vi finder, at det er rimeligt og vistnok stemmende med de faktiske Forhold, at denne Forhøjelse bliver givet.

Endelig findes der i § 7 en Ændring af Bestemmelserne om Indmaling af dansk Korn. I den nugældende Lov er en Bestemmelse om, i hvilket Forhold man maa foretage Indmaling af Hvede, men man ønsker nu at gaa over til de samme Regler, som gælder for Rug, saaledes at der ingen Grænser ansættes, men at der indmales i det Forhold, der kræves paa ethvert Tidspunkt. Ogsaa denne Bestemmelse finder vi paa-krævet.

Jeg tror, jeg nu har gjort Rede for Lovforslagets Bestemmelser, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslagene en velvillig og — da Lovene udløber 1. Januar — ogsaa en meget hurtig Behandling.

Duborg: De to Lovforslag, vi her behandler, indeholder ret uændrede Forlængelser af Love, der har bestaaet siden 1937, og de vil næppe give Anledning til saa megen Omtale som det Lovforslag om en Smørordning, vi nylig har behandlet.

Den nye Svineordning er for saa vidt meget tilfredsstillende, som den denne Gang er fremkommet som et Resultat af Enigheden mellem Ministeren og de Organisationer, der særlig har med dette Spørgsmaal at gøre. Derfor er den selvfølgelig af en helt anden Karakter, end Svineordningen var sidste Gang, da den i nogen Grad var et

Stridsspørgsmaal mellem Ministeren og Organisationerne.

Jeg kan udtale min overordentlig store Tilfredshed med, at man i det principielle er gaaet bort fra at dele Landbruget saa at sige i to Klasser. Nu er man gaaet over til en Aftrapning. Der kan selvfølgelig nok være noget delte Meninger om Rigtigheden af denne Aftrapning, men selve Princippet synes jeg er begrundet, da Svineproduktionen selvfølgelig er af tiltagende Betydning med Ejendommenes aftagende Størrelse. Men det ser dog lidt mærkeligt ud, at man laver en lillebitte Gruppe med mellem 50 000 og 60 000 Kr.s Grundskyld. Det er vanskeligt at se, at den lille Gruppe indtager en Særstilling i Forhold til den ene store Gruppe under og den anden store Gruppe over, men det Spørgsmaal kan vi komme nærmere ind paa i det Udvalg, som jeg formoder bliver nedsat.

Det er ogsaa rigtigt, som den socialdemokratiske Ordfører (Carl Petersen) udtalte, at Svineordningen og Kornordningen er meget nøje forbundne. De opstaar paa en Maade som Følge af hinanden, og derfor er det ogsaa naturligt at behandle disse to Lovforslag under eet.

Med Hensyn til Kornordningen vil jeg straks sige, at hvis den fastsatte Pris paa Korn, 13—14 Kr., var begrundet i 1937 — og det maa den have været, siden det staar i Loven —, saa kan den ikke være begrundet i Dag. Der kan være Diskussion om, hvor meget Produktionsomkostningerne er steget siden 1937, men benægte, at de er steget, tror jeg ingen vil, ikke engang Ministeren. Der er derfor ingen saglig Begrundelse for uændret at overføre Tallene fra 1937 til i Dag, og det er der heller ikke ud fra den Betragtning, at man aabenbart er kommet ind paa et relativt højt Niveau med Hensyn til Svinepriserne. Den oprindelige Tanke var, at Kornprisen ikke gerne maatte overstige en Tiendedel af Svineprisen, men gaar vi ud fra det ogsaa i Dag, er det en helt anden Pris, der bliver Tale om for Korn end denne, saa er det oppe paa Maksimalprisen og ikke paa Minimalprisen. Vil man tage sagligt paa Spørgsmaalet, burde disse Priser derfor forhøjes noget, jeg skal ikke nævne Tal, det mener jeg bedre man kan forhandle om i et Udvalg, men der er ingen saglig Begrundelse for at fastsætte en saa lav Minimumspris, og særlig er denne Begrundelse ikke til Stede, naar man i 1937 anerkendte denne Minimalpris. Nu kan man sige, at det har ikke synderlig praktisk Betydning, for Tallene ligger højt over de